

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 14 (1805).

ЧЕТВЕР, 31 січня 1974 року

Ціна 2 коп.

ВІЗИТ ДРУЖБИ І БРАТЕРСТВА

ГАВАНА. Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев прибув 28 січня на запрошення Першого секретаря ЦК Комуністичної партії Куби, прем'єр-міністра Революційного уряду товариша Фіделя Кастро Рус з офіційним дружнім візитом у Республіку Куба. Більш як мільйон жителів Гавани, представники партійних організацій і організацій трудящих усіх провінцій країни вийшли на вулиці і площі міста, щоб привітати товариша Л. І. Брежнева, виявити свої братерські почуття до Радянського Союзу, радянського народу.

В аеропорту «Хосе Марті» Леоніда Ілліча Брежнева зустрічали товариш Фідель Кастро Рус та інші керівники Республіки Куба.

На асфальтовому шляху — від аеропорту до резиденції — товариш Л. І. Брежнев сердечно вітали трудящі Гавани.

У Гавані відбулася дружня, сердечна розмова Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева з керівниками Компартії Куби.

ГАВАНА. На головній площі столиці Республіки Куба — площі Революції імені Хосе Марті 29 січня відбувся грандіозний мітинг кубино-радянської дружби, в якому взяли участь більш як мільйон трудящих Острова Свободи.

На мітингу з великими промовами виступили Перший секретар Центрального Комітету Комуністичної партії Куби, прем'єр-міністр Революційного уряду товариш Фідель Кастро Рус і Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев.

29 січня у Палаці Революції відбулися переговори Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева з Першим секретарем ЦК Компартії Куби, прем'єр-міністром Революційного уряду Куби Фіделем Кастро Рус.

Переговори, які проходили в братерській, сердечній обстановці, будуть продовжені.

Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев відвідав площу Революції і поклав вінок до спорудженого тут пам'ятника національному герою Куби, полем'яному революціонеру і мислителю Хосе Марті.

На червоній стрічці вінка напис: «Великому синові кубинського народу Хосе Марті від Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева».

(ТАРС).

ГЛЯНЬ, ровеснику, на Герб Радянської Батьківщини. В центрі його на фоні земної кулі — зображення золотих Серпа і Молота. То символ єдності робітничого класу і селянства — двох трудових класів, які під проводом їх партії — партії комуністів — вперше в історії людства на одній шостій планеті засвітили червоне світання. Глянь на прапор твоєї Вітчизни! На червоному полотнищі побіля древка — серп і молот! З часу, коли трудящі скинули ярмо експлуататорів і стали повними господарями на землі, господарями свого життя, серп і молот стали символізувати не тільки союз робітників і селян, а й боротьбу радянського народу за перетворення світу. Серп і молот — це й символ Труда.

Наша мета — побудова комуністичного суспільства. Яким чином наближати цю добу? Тільки трудом! Колективним! Самовідданим! Кипучим!

Назви, ровеснику, авторитетів, героїв нашої Радянської Вітчизни. З часу її народження.

Чапаяв... Легенди ходили про подвиги його бійців у боях з білогвардійцями за життя героя. Безмежна сміливість, гострий розум!...

ТРУД — ЄСТВО ЖИТТЯ ТВОГО

разів безмірно я бачу його схиленим над картою з олівцем і циркулем в руці!...
Отже, — ратний труд. Ти не раз чув це слово... Біжить кінь-стрічка. Ти бачиш артилеристів, що по полю в бозі, бують в руках виносять сорокалітку, йдучи на захід в сорок четвертому, десь до Бугу... І ти чуєш голос диктора: «Трудітники війни!»

У боях за Вітчизну, в сонячні дні мирного творення не супутником радянської людини, а єством його всього життя і діяння була натхненна праця.

Наліт тепер, маючи на увазі час, коли закладалася і міцніла база соціалізму, ми говоримо: стахановські п'ятиріччя. Справді історичним суджено було стати трудовому рекорду, який в ніч з 30 на 31 серпня 1935 року поставив молодий забійник комсомольської дільниці «Нікамор-Схід» на шахті «Центральна-Ірмал» Олександр Стаханов. 102 тонни вугілля — 14 норм! — за зміну видав він, ставши на вахту на честь Міжнародного ювілейного дня. Тепер уже підзабулося те, що спочатку рекорд прожив усього чотири доби: парторг забійників Мирон Дюкачов вирубав за зміну 113 тонн вугілля, учень Стаханова Дмитро Концедалов нарубав 125 тонн антрацитів...

Літопис життя нашого народу — це літопис здобутків праці.

Композитор Шостакович і вчений Корольов, письменник Федін і балерина Уланова, авіаконструктор Туполєв і скульптор Коненков, хірург Філатов і педагог Сухомлинський... Тільки таланти! Ні. І праця! Невтомна, до самозабуття!

Вже на всю країну став відомим ім'я славного ватажка механізаторської бригади гіталовця Героя Соціалістичної Праці, лауреата премії імені Ленінського комсомолу Василя Моторного. Це вже — слава. Трудова слава! Від чого? А поїдь чесно на поля бригади, поспостерігай за працею хлопців, як вони плідно виривають, як кожну зернину бережуть у жнива, як дбають про добриша, про механізм, про агротехнічну науку...

Нині на Кіровоградщині близько 2500 молодих депутатів. Депутат... Найвище довіря народу. Ось один з них — Катерина Маслова, доярка, групкомсорг молочно-товарної ферми № 1 колгоспу «Перше травня» Маловисківського району. Нещодавно виступала на сесії обласної Ради депутатів трудящих, запам'ятається її виступ і делегатам XVIII обласної комсомольської конференції.

За що ж виявляється така висока честь? Обхідливості, симпатії? Катя — нестомна трудівниця, в минулому році надоїла 3232 кілограми молока від кожної із закріплених корів, і вся ферма перейшла тристисичний рубіж. Доярка до того ж образно, пристрасно може розповісти про свою роботу, поставити життєві проблеми. І це — результат теж праці — над собою, своїм політичним, духовним ростом.

На нашому календарі — 31 січня. Минає місяць четвертого, визначального року п'ятиріччя. Місяць ударного початку — як відповідь всього радянського народу на Звернення Центрального Комітету КПРС укласти рік справді трудовим подвигом. Рік 1974-й — рік комсомольських з'їздів, 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Імені Ілліча, який сам був небаченим прикладом трудолюбства, невичерпної енергії, що випромінювалась у боротьбі за справу народу, який вірив, що звільнений труд в Країні Рад може звершити чудеса. Тож сьогодні, ровеснику, країна від тебе чекає якнайвищої трудової напруги!

І комсомольським комітетам, яку б категорію молоді вони не очолювали — школярів, учнів профтехучилищ і технікумів, студентів, а, головне, — робітників і молодих трудівників села, необхідно з усією повнотою використовувати виховну силу пропаганди славного труда, його історії, його сьогоднішнього здобутку.

Імена тих, хто своїми руками множить багатство, дбає про міць Вітчизни, — у юні серця! «Єство нашого життя — труд» — цей девіз — у юні серця!

За прикладом подруг

Минулого року молоді доярки колгоспу «Прапор комунізму» Олександрійського району М. Бідовська та К. Тонковська, включившись у боротьбу за приз газети «Молодий комунар» «Першій тритисячній Кіровоградщини», перейшли тритисячний рубіж. Нині приклад своїх подруг наслідують і молоді тваринниці Г. Холодна, О. Васильєва. Зваживши свої можливості, вони зобов'язалися надіти від

кожної корови по 3 тисячі кілограмів молока.

Включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільського господарства, дівчата взяли добрий розгін. М. Бідовська, К. Тонковська, Г. Холодна, О. Васильєва надоюють зараз від кожної корови по 10—14 кілограмів молока щодоби.

Є. ХАЛАБЕРДА, працівник олександрійської міськрайонної газети «Ленінський прапор».

ПІД ВРОЖАЙ — МІЦНУ ОСНОВУ

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ ТРАКТОРНОЇ БРИГАДИ КОЛГОСПУ ІМЕНІ УЛЬЯНОВА УЛЬЯНОВСЬКОГО РАЙОНУ.

Колектив нашої комсомольсько-молодіжної тракторної бригади глибоко схвилювало Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. Обговорюючи цей документ та Постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільського господарства за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і тваринництва у 1974 році», йдучи на зустріч XXII з'їзду ЛКСМУ та XVII з'їзду ВЛКСМ, 50-річчю з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, наша комсомольсько-молодіжна бригада зобов'язується: виростити по 45 центнерів озимої пшениці з гектара (на площі 704 гектари), 25 — ячменю (278

гектарів), 27 — проса (30 гектарів), 16 — гречки (35 гектарів), 26 — соняшника, 90 — кукурудзи (500 гектарів), 357 — цукрових буряків (585 гектарів), 200 — картоплі (70 гектарів).

На виробництво одного центнера озимої пшениці затратимо 0,83 людино-годин, центнера кукурудзи — 1,01, а собівартість одного центнера зерна цих культур доведемо відповідно до 4,05 та 4,18 карбованця. За рахунок своєчасного проведення техоглядів тракторів та ремонту техніки зеконимо 3 тисячі карбованців, за рахунок правильного використання машин — 12,6 тонн пального.

Колектив бригади має всі можливості виконати взяті соціалістичні зобов'язання. Під урожай

заклали міцну основу. З осені провели глибоку оранку з внесенням 20—30 тонн органічних та 3—5 центнерів суміші мінеральних добрив. Вчасно і в оптимальні строки посіяли озимі, на площах поставили щити для снігозатримання. На полях, зораних на зяб, сніг затримуємо розорювачами та ущільнювачами. Механізатори наполегливо підвищують свої агрознання, вивчають нову техніку.

Викликаємо на змагання комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду колгоспу «Прогрес» Новоміргородського району.

Соціалістичні зобов'язання прийнято і обговорено на комсомольських зборах бригади.

Ударно почали рік молоді робітники Дніпровського заводу твердих сплавів міста Світловодська — контролер шіддлу технічного контролю МАРІЯ КІЧАНОВА, електрик високовольтної апаратури ВІКТОР КРУГЛЯК, браківниця ТЕТЬНА СОКОЛОВА, токарь інструментально-ремонтного механічного цеху ВОЛОДИМИР ДЗЮБА, пресівниця виробів ЕЛЬМІРА ДЖЕТЕРЕ. Вони успішно закінчили 1973 рік, взяли підвищені соціалістичні зобов'язання на четвертий, визначальний рік п'ятиріччя. Фото А. ШАМАЛО.

XXII
ВЛКСМ ЛКСМУ
**ТРУДОВІ
ЗВЕРШЕННЯ
З'їздам
КОМСОМОЛУ**

ЗАСТУПНИК секретаря комітету комсомолу електромеханічного заводу Віктор Власенко твердо переконаний:

— Гласність змагання — запорука його дієвості.

Разом з ним ми заходимо на дільницю, де трудяться молоді ремонтники штампів. Над дверима — табличка: «Тут працює бригада по ремонту штампів ім. 50-річчя утворення СРСР». Її видно тільки-но увійдеш до цеху. І хлопців з бригади, де групкомсоргом Петро Косаренко, знають тут усі. Бо до своєї роботи вони ставляться з великою вимогливістю, не тільки якісно ремонтують штампів, а й постійно удосконалюють їх (півтора десятка рацпропозицій на квартал), щоб забезпечити надійну роботу і максимальне дотримання правил техніки безпеки. Про успіхи бригади свідчать вимпели на дошці показників.

Зараз на заводі іде обговорення наочної агітації, яка висвітлює хід змагання молодих виробничників. А тим часом комсомольці і молодь електромеханічного вже трудяться над виконанням соціалістичних зобов'язань, взятих на четвертий рік п'ятиріччя у відповідь на Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. Підвищені зобов'язання передбачають, перш за все, ріст продуктивності праці. Резерви росту — впровадження прогресивних методів роботи, удосконалення технологічних процесів, ущільнення робочого графіка.

Електромонтажний апаратний цех з бригади Людмила Малої, наприклад, розробили нову технологію збирання блоку живлення. Конструкція повністю відповідає технічним вимогам і, в той же час, дає велику економію як робочого часу, так і матеріалів. Лише протягом кварталу дівчата заощадили п'ять тисяч метрів проволу. В цьому році вони мають намір заощадити його вже цілий кілометр. Вводять вони і новий метод паяння друкованих плат — виплеском, що дає економію в часі і не допускає пережигів припю. Загалом же, за зобов'язаннями, молоді електромонтажники мають намір за рік підвищити продуктивність праці на 13 процентів.

НА заводі — дев'ять комсомольсько-молодіжних колективів. Кожен з них виробив свої зобов'язання. Ремонтники останки (бригада Олександра Руденка) вирішила завершити виконання виробничих завдань року до 50-річчя присвоєння комсомолу імені Леніна. Одночасно з ними завершать четвертий, визначальний сьомарі по обробці гетинаксу (бригада Бориса Кривоконого). Загалом же, уся молодь заводу підвищить продуктивність праці на десять процентів і завершить виконання планових завдань до 20 грудня.

Чим забезпечуватиметься з боку комітету комсомолу виконання цих зобов'язань?

— Нового в гласності змагання ми впроваджуємо майже нічого не будемо, — продовжує розповідь Віктор Власенко, — Лише заведемо книгу пе-

комітету комсомолу Володимир Корсунський. Про те, як висвітлюється хід змагання між молоддю, Володимир так і не міг нічого певного відповісти. Відчувається, що тут комітету комсомолу не вистачає ні ініціативи, ні наполегливості. Бо підсумки змагання (за його словами) підводяться лише в профкомі, наочною агітацією займається теж профком і т. д. А яка ж тоді функція в організації і висвітленні ходу змагання комітету комсомолу?

І от — цікава деталь. На електромеханічному заводі вже протягом семи місяців немає серед молоді випадків невиконання планових завдань, минулого року трапився всього один прогул, негачно і принципово засуджений комсомольською організацією, викорінено запізнення на роботу. На автотранспортному ж під-

ВИМПЕЛ БІЛЯ ВЕРСТАТА

© МОЛОДЬ ОЛЕКСАНДРІЙ — ВИЗНАЧАЛЬНОМУ

© ЗАВОДСЬКЕ РАДІО НАЗИВАЄ ПЕРЕМОЖЦІВ

© КОЛИ КОМІТЕТУ БРАКУЄ ІНІЦІАТИВИ

ремонтів змагання з їх портретами. В основному ж — використовуємо минулорічний досвід.

1973 рік був роком успішної і напруженої праці комсомольців заводу. Комітет комсомолу щоденно підбирав підсумки роботи молодих виробничників. Заводське радіо повідомляло, як трудяться комсомольці на різних ділянках. «Власкаві» розповідали про переможців, а їх робочі місця увінчували перехідні вимпели. В комсомольських куточках можна було ознайомитися із особистими соціалістичними зобов'язаннями, виробничими показниками. Змагались і на кращого по професії.

Не залишаючи часу на «розкачування», очолив комітет комсомолу змагання молодих виробничників і в цьому році, широко його висвітлює і пропагує. Тут глибоко розуміють єдиність змагання і його гласності.

ЗОВСІМ інше враження від знайомства із справами автотранспортного підприємства № 10011, де секретарем

приймстві є випадки невиконання планових завдань, і прогули і запізнення. Ці порівняння наводять на роздуми...

Молодь міста Олександрії активно включилася у соціалістичне змагання за дострокове виконання планів четвертого року п'ятиріччя. Комсомольсько-молодіжна бригада екскаватора РС-350 пугільного розрізу «Морозівський» (бригадир Володимир Бакун, групкомсорг Олександр Пасічний) виробила зустрічний план — добути 159 тисяч тонн вугілля, замість 145 тисяч тонн за планом. Хлопці зобов'язалися зекономити 30 тисяч кіловат-годин електроенергії, 500 кг змащувальних матеріалів, а в дні роботи комсомольських з'їздів працювати на сезонних матеріалах. Річний план вони намітили виконати до 10 грудня. Їхній почин підтримали колектив розкривної дільниці № 1 цього ж розрізу, комсомольсько-молодіжна бригада шеферів автобаз комбінату «Олександрівугілля» та інші.

Кожні два з трьох комсомольсько-молодіжних

колективів працюють за раз в рахунок березня — липня, а кожен десятий комсомолец заводів ПТО та електромеханічного — в рахунок грудня. І це, ще раз підтверджує: там де комітети комсомолу всерйоз взялися за організацію і висвітлення ходу соціалістичного змагання, наслідки вагомі. І навпаки — «холодок» комітету комсомолу передається і виробничникам. Про це свідчать недоліки, що мають місце в комсомольських організаціях брикетної фабрики «Димитровська», міськмолокозаводу, тресту «Олександрівважбуд». Отож, про гласність в змаганні комітетам комсомолу треба дбати повсякчас.

Б. КУМАНСЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».
м. Олександрія.

Близько 4300 ГЕКТАРІВ ЗАПІМАЄ ХЛІБНА МИВА ТРАКТОРНОЇ БРИГАДИ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ, ЯКУ ОЧОЛИВ ГЕРОЙ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ С. К. ОНУФРІВ. МЕХАНІЗАТОРИ ГОСПОДАРСТВА РЕТЕЛЬНО ГОТУЮТЬСЯ ДО ВЕСНИ.

НА ФОТО: С. К. ОНУФРІВ, В. ВОЛОШИН, В. МАРТОЛОГА, В. ЧЕРНИШОВ ПЕРЕВІРЯЮТЬ ЯКІСТЬ РЕМОНТУ ТЕХНІКИ.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ПІВСТОЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ „СМЕНИ“

Популярному журналові молоді «Смена», який видається ЦК ВЛКСМ, — минуло 50 років. Цей знаменний даті був присвячений урочистий вечір, що відбувся 28 січня в Москві, у Жовтневому залі Будинку Спілок. На ювілей зібралися передовики виробництва, партійні і комсомольські працівники, представники громадських організацій, письменники і журналісти.

Головний редактор журналу «Смена» А. Д. Голубев охарактеризував бойовий шлях молодіжного видання за півстоліття. Він відзначив, що «Смена» протягом 50-річчя веде послідовну пропаганду ленінських ідей, показує як молоде покоління виконує заповіти Леніна, будучи вірним помічником партії у вихованні молоді країни, в боротьбі за побудову комунізму.

Колектив «Смени» вітали представники газет і журналів, громадськості і молоді столиці, діячі літератури, мистецтва.

У вечорі взяв участь перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников.

(ТАРС).

ШЕ як зеленим розмаєм кликав до себе Овруцький ліс, дівчина любила весняні цілющі шати. Відірвалася на часину від підручників, та в останній шкільній дні десятикласницю знову повертали до екзамнів. А ліс мавив до себе.

Вона сидить тепер і відверто ділиться сумнівами: у народі кажуть, що риба шукає, де глибше, а людина — де краще. Справді, мудре прислів'я, тільки оте «краще» в кожного своє. Он скільки дівчат звертаються до редакцій газет і часто в листах — про кохання. Хвилюються, щоб встигнути, допитуються поради — як би не запізнитися. Правда, й судити всіх суворо не хотіла, бо ж чисте прагнення подружнього життя — лише поміч людині. Тільки б не самоціль — респектабельний жених чи інші міщанські вимоги.

Оля Петренко на рік раніше закінчила школу. Писала часто аж з Кіровограда, запрошувала: приїжджай, ось побачиш, як тут у нас... Валентину спершу вразило оте «у нас», та згодом все з більшою цікавістю розгортала черговий лист від подружки. Закінчила школу і медально і вирушила до степового краю. Збиралася попрацювати й підготуватися, щоб заступного року вступити до Кіровоградського педагогічного. Невадним став той рік для відступлення. З трепетним серцем шукала своє прізвище Валентина Пережухов в списку відмінників з письменного твору. Не знайшла.

СПЛИВ у пам'яті початок, як звикли казати, трудової біографії. Стала за чужою спиною біля верстата у званні учениці на головному підприємстві міста — 4 механоскладальному цеху заводу «Червона зірка». Пильні спостереження принесли користь — хотілося швидше закінчитися біля верстата самій — токарем.

Граплялося, ловила себе на думці — тут не гірше від рідного Полісся...

Признаювалася потроху до гамірного велетенського цеху. Засвоювала ширший обсяг технології виробництва їх механічної дільниці. Знайомилися з дівчатами. Навесні 1970 року організували комсомольсько-молодіжну бригаду Навії Шербань. Починали — не ду-

мали, що вийде так «голосно», що про колектив заговорять і за межами заводу. Самі дівчата розуміли, які завдання стоять перед хліборобами країни. Взяти рубіж минулого, сиріального року п'ятиріччя з його небувалими досі завданнями. Сказали й недавно: все, що залежить від нас, машинобудівників, у четвертому, визначальному — зробимо. І нині в них на трудовому календарі вже червень 1974-го.

Професія стала тим своєрідним фокусом, до якого постійно збігалися думки. Дівчина відчувала потребу вчитися далі за фахом. І вже через рік після невдалого «дебюту» в стінах педагогічного вузу Валентина стала студенткою Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Спробувала розкласати по годинах один свій день, щоб відкрити невикористані години. Побачила, що треба зайнятися аналізом відрізка часу, тривалістю не менше тижня. Врешті, підзначила, це не так і погано, коли дні різняться своєю несхожістю, а в рамках тижня було кілька вечорів, вільних від занять в інституті.

Коліс, ще плома, пасучи корів, хлопці наставляли проти сонця розчепрених пальці, зі-

ряючи його відстань до горизонту — так хотілося, щоб швидше торкнулося воно далеких обрисів лісу. Валентина без посмішки не могла згадувати цього — яка ж бо світла напівність у тому бажанні скоріших сутінок!

Тепер їй конче необхідно було віднаходити ті резерви вільних хвилин, які б давали змогу відірвати себе від невід-

ДЕЛЕГАТ КОМСОМЛЬСЬКОГО З'ЇЗДУ

ВИМІР ЛЮДСЬКОГО — „КРАЩЕ“

кладних справ, щоб подивитися, бодай, кінофільм.

ІЗДИЛА в гості до рідних. Відкалася мама: зветася дочка ні на що, схудла, тільки очі, великі з просянню сірі очі, бачте, гарні — крадькома розглядала дочку, яка відчутно подорослішала.

Валентина усміхалася, трохи ніяково було за материнську турботу, ніби якно себе почувала. Обіцяла — не журиться, скоро приїду. Бачила мама, що вросла дочка у той крутіж поїзд і справ, потай гордилася. Як же, обираючи третій рік депутатом міської Ради. В комісії у справах молоді засідав її Валентина. Розповідала ж он, скільки по гуртожитках ходять, дізнаються — чим живуть хлопці та дівчата. З неспокійними проводять виховну роботу.

Спершу обрали її членом міськкому, а в 1970 році — членом обкому ЛКСМУ.

Закріплені за нею комсомольські організації треба ж перевіряти, допомагати, підказувати активістам. А досвіду свого — чя багато? Ще й часу обмаль.

Друзі-комсомольці поруч — пізнавали цінну її праці. І визнали гідною представницею в делегації країни на Х Всесвітній фестиваль молоді і студентів у столиці НДР.

ТЕПЕР може похвалитися вдома — переведена в Харківський інженерно-економічний інститут, заочницею четвертого курсу. Вивільнившись вечорами від вечірніх занять, та просиджує їх за тими ж книгами в гуртожитку. А приїхала з Харкова після зимової сесії — дівчата поздоровляють, кажуть, щоб готувалася до поїздки в Москву на XVII з'їзд ВЛКСМ.

З недавнього часу Валентина — комсорг цеху. Ділянка роботи велика й відповідальна. І хоч не лячно було починати, бо знала її добре, проте складно. Просто скрутно, в душі відчуває, а відступати не звикла. На останніх цехових комсомольських обговорювали Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу.

Описи розглядали персональну справу молодого робітника, який не сплачує членські внески. Присутні вибухнули гнівом. Підхліз Володимира до участі в комсомолі: ви — мей, тоді й я щось вам. Одружился. І подавав йому відразу квартиру. Знехтувавши колективом, відмовився вислухати думки товаришів на комсомольському бюро цеху. На збори теж не приїшов. Рішення про виключення його з лав ВЛКСМ прийняли одностайно.

А Валентина Пережухов зовні старшою ніби стала, зібрана й мовчазна після зборів. Стомилася, і тільки думка пульсує: риба шукає, де глибше, а Валентинине «краще» утверджується її життям.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».
Завод «Червона зірка».

ЛУІС ОРЛАНДО— МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

— Візит на Кубу видатного діяча світового комуністичного і робітничого руху Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва — подія справді історична. Ми впевнені, що цей візит покладе початок новому етапу в розвитку братерських відносин між революційними народами великої батьківщини Леніна і Куби, виллється в яскраву демонстрацію нашої непероршної дружби, яка міцніє день у день, у хвилюючу демонстрацію торжества пролетарського інтернаціоналізму, — заявив в інтерв'ю кореспондентам ТАРС перший секретар Національного комітету Співки молодих комуністів Куби Луїс Орландо Домінгес.

Близько п'ятдесяти років тому один із засновників Комуністичної партії Куби Хуліо Антоніо Мелья, життя і боротьба якого є прикладом для нашої молоді, кинув виклик проімперіалістичному уряду і, ризикуючи життям, передав бухту Карденас, щоб передати кубинський національний прапор екіпажів радянського судна «Васлав Воробський» на знак пролетарської солідарності з радянським народом. А тепер весь наш народ з розгорнутими прапорами зустрічає Генерального секретаря ЦК КПРС. Ця зустріч стала уособленням торжества інтернаціоналістських ідей марксизму-ленінізму, які з моменту перемоги Жовтневої революції і завдяки існуванню могутнього Радянського Союзу стали прекрасною реальністю в багатьох країнах світу, в тому числі на Кубі — першій країні західної півкулі, яка успішно будує соціалізм.

Луїс Орландо Домінгес далі спинився на відносинах між ВЛКСМ і Співкою молодих комуністів Куби. Він підкреслив, що ці відносини розвиваються в атмосфері братерства і солідарності. Непорушна єдність Ленінського комсомолу і Співки молодих комуністів Куби ґрунтується на спільності традицій боротьби наших народів за соціалізм і комунізм, за світле майбутнє всього людства, визволеного від імперіалістичного гніту.

— Ми, — продовжував він, — з радістю, хвилюванням і любов'ю готувалися до зустрічі керівника Комуністичної партії Радянського Союзу, високого представника братнього народу. Відколи пролунав залп крейсера «Аврора», що сповістив нову еру в історії людства, радянський народ веде беззастановну боротьбу в ім'я щастя всіх народів.

Г. ПЕТРОВ,
М. ЧИГИР.

Минув рік з того часу, коли після тривалих і важких переговорів у Парижі було підписано Угоду про припинення війни і відновлення миру у В'єтнамі, яка ознаменувала історичну перемогу в'єтнамського народу в його боротьбі проти американської агресії.

Війна ця, що не принесла імперіалізму ні слави, ні перемог, обійшлася американським платником податків у справді астрономічну суму — близько 150 мільярдів доларів.

Рік миру у В'єтнамі

А про страждання в'єтнамців говорять хоча б той факт, що на них були скинуті мільйони тонн вибухівки.

Паризька угода заклала основи для миру в Індокитаї, вивела з-під удару соціалістичну державу Південно-Східної Азії — Демократичну Рес-

публіку В'єтнам, підтвердила основні національні права в'єтнамського народу, в тому числі право на самовизначення населення Південного В'єтнаму. Тим самим було внесено і важливий вклад в оздоровлення міжнародної обстановки в цілому, створено умови для більш успішного і плідного проведення в житті принципів мирного співіснування держав з різними суспільними ладами.

Радянський Союз, який надавав братерську допомогу в'єтнамському народові в тяжкі роки війни, допомагає йому тепер залюбовити ранки і налагоджувати мирне життя. Ці питання обговорювалися, зокрема, під час офіційного дружнього візиту делегації Партії трудящих В'єтнаму і уряду ДРВ у нашу країну в липні минулого року.

Виходячи із своєї незмінної інтернаціоналістської позиції, ЦК КПРС і Радянський уряд прийняли рішення розглядати

кредити, надані нашою країною ДРВ в попередні роки на цілі економічного розвитку, як безоплатну допомогу. Таке рішення прийняли й інші братні соціалістичні країни. Тисячі радянських спеціалістів виїхали в ДРВ, щоб своєю самовідданою працею пліч-о-пліч з в'єтнамськими братами сприяти якнайшвидшій ліквідації наслідків війни.

Отже, за минулий рік зроблено чимало. Однак багато ще треба буде зробити: адже напружена обстановка в цьому районі досі не розрядилася, і причина цього — провокаційні дії сайгонської адміністрації, яка постійно порушує Паризьку угоду. Мілітаристська каліка Тхієу раз у раз вдається до воєнних операцій проти визволених районів у Південному В'єтнамі. Вона тримає в тюрмах більш як 200 тисяч цивільних осіб, підозрюваних в співчутті національному фронтові визволення.

Незважаючи на введення американських збройних сил з Південного В'єтнаму, Вашингтон продовжує втручатися у внутрішні справи цієї країни.

А. КРАСИКОВ,
оглядач ТАРС.

Стаття, інформація, коментар.

○ КУБА ЗУСТРІЧАЄ
ДОРОГОГО ГОСТЯ

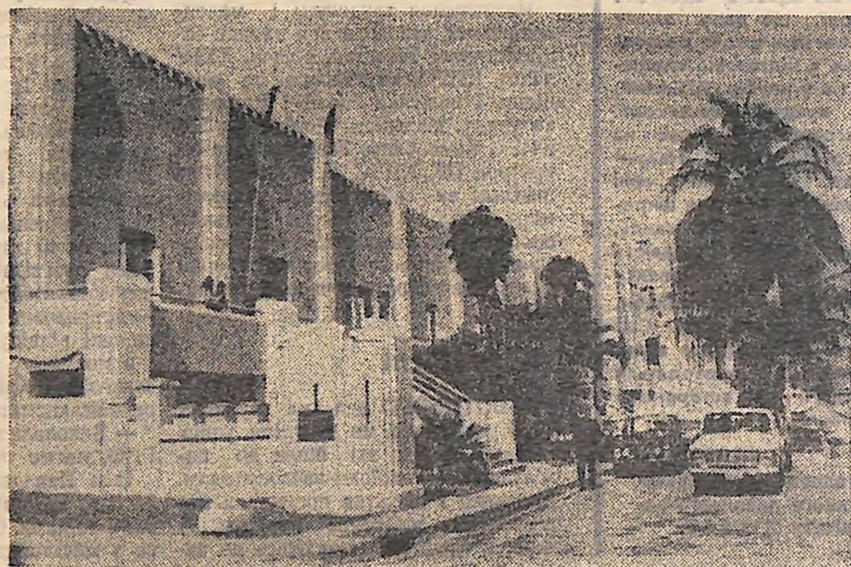
○ ЯПОНІЯ: ШО ЧЕКАЄ
АСАКУСУ?

○ ІЗРАЇЛЬ: «ВСІ ДОГМИ
ЗНИЩЕНІ. ВПАВ
ОСОБИСТИЙ ПРЕСТИЖ
КЕРІВНИКІВ, ОСОБЛИВО
ДАЯНА».

○ В'ЄТНАМ: РІК МИРНОЇ
ПРАЦІ.

КОЛИШНЯ ВІТСЬКОВА ФОРТЕЦЯ МОНКАДА В МІСТІ САНТЬЯГО-ДЕ-КУБА, ЯКУ 26 ЧЕРВНЯ 1953 РОКУ ШТУРМУВАЛИ МОЛОДИ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ НА ЧОЛІ ІЗ ФІДЕЛ КАСТРО.

Фото М. АЛЬПЕРТА, АПН.

У Синайських пісках, на борту обгорілого джипу ізраїльські солдати написали слово «Мир». Трохи далі один проти одного стояли мертві тавки. Інші настільки близько, що з їх гармат уже неможливо було стріляти. «Араби поволяли. Вони добре поволяли», — говорив офіцер, який супроводжував метел.

Так починається репортаж з Тель-Авіва спеціального кореспондента французької газети «Юманіте» Жака Кубара. Агентство преси Німечни пропонує його читачам з деякими скороченнями.

Мій супутник каже: «...Повірте мені, ми хочемо миру». Поранені охороняють Даяна і Голду Мейер в одному з тель-авівських госпіталів. Над Даяном сміються навіть члени робітничої партії...

Ізраїльтяни — вже несупермен. Міф про це впав так же низько, як і кількість шанувальників генерала Даяна. «Війна викликала шок. Громадська думка стає все більш відкритою», — констатує Іцхак Бен Агарон, один з керівників робітничої партії, колишній генеральний секретар конфедерації профспілок.

«Ми жили заздалегідь впевненіми у собі, ми думали, що час з нами, що ми можемо залишатися на тих землях, на яких

НА БОРТУ ОБГОРІЛОГО ДЖИПУ

укріпились. Цю думку розвінчала остання війна».

«Всі догми знищені. У той же час впав особистий престиж керівників. Особливо Даяна».

Бен Агарон працює на четвертому поверсі резиденції робітничої партії. А для депутата парламенту, якого я зустрів на дачі поверху нижче, друга Даяна, Нілого не змінилося. «Араби хочуть вигнати нас навіть, коли говорять про кордоні 1967 року...» Значить, нічого не залишається робити, як створювати ситуації, що ведуть до нових воєн, в яких Сірія і Єгипет зазнають поразки? «Так, нічого іншого», — була його відповідь...

Ще багато ізраїльтян знаходиться у полоні таких ілюзій... Але війна похитнула офіційну

мораль. У технічному ліцеї, розташованому в околицях Тель-Авіва виступав лектор. Він виправдовував агресивну політику, а закінчив свою розмову зі студентами нападками

зичений не з біблії. Мова йде про два арабських села. Населення одного було знищене в 1948 році терористами Бегіна (зараз він один з лідерів ультраправого блоку «Лікуд»).

Мешканців іншого вбили ізраїльські прикордонники в 1956 році напередодні імперіалістичної агресії проти Єгипту. Такий спектакль, що зараз йде в переповненому залі, неможливо було поставити ще чотири місяці тому.

Та скільки же «правовірних» не знають, що женецька конвенція забороняє колонізацію окупованих земель? Мій гід по Сінаю сумнівався у цьому, коли ми проїжджали Нахал Ям, відстань на півночі півострова. А вигнання безділних у піски?

Расизм розвивається в Ізраїлі. Та чи не злочин він і проти ізраїльського народу? Проти його без-

на Сірію, звинувачуючи її у поганому ставленні до ізраїльських полонених. Йому рішуче заперечували п'ятеро випускників. Серед них була дівчина. Під час війни вона служила добровольцем. Вони заявили: «Ізраїльтяни не ангели. Вони не мають права викладати уроки моралі після того, що ми побачили і почули». Жоден з цих студентів не є членом політичної партії.

В УЛИЦІ Мендель в Тель-Авіві, невеликий театр-кабаре. Сюжет п'єси, яку, до речі, поставив режисер, який не симпатизує комуністам, по-

НА початку грудня у міністерстві національної освіти відбувся збір педагогів, на якому їм рекомендували говорити учням 13—14 років, що повернення частини окупованих земель їх господарям — це не зрада, що тим самим не віддається рідна територія. А протягом 6 років дітей в школі навчали, що Голанські висоти, інший берег Йордана і Сінай «належать нам». Сьогодні навіть екстремісти говорять про «територіальний компроміс».

В бюлетені одного тель-авівського ліцею можна ще зустріти таку думку: «Араби завжди нас хотіли скинути у море...». Та частіше учні говорять про безглузду війни, а також про те, що «із укладанням миру ми зможемо стати друзями арабів». «Ми сподіваємося, що мир прийде швидко, і ми житимемо нормально з нашими сусідами арабами». Можна прочитати тут думки, що йдуть набагато далі: «І починаються мої роздуми: хто може виправдати загибель тисяч чоловік? Чому ми ненавидимо... Чому нам не став страшно від теорії расової неспроможності арабів?»

«Юманіте».

ГРОСМЕЙСТЕР ГРАЄ В ТЕНІС

Екс-чемпіон світу з шахів Борис Спаський проводить четвертьфінальний матч претендентів на звання чемпіона світу в пуерторіканському місті Сан-Хуані. Радянський гротмейстер, якого спеціалісти вважають одним із можливих суперників чемпіона світу Роберта Фішера, веде боротьбу за вихід у півфінал з американським гротмейстером Робертом Бірном.

Матчі претендентів, що відбуваються у напруженій боротьбі, вимагають від учасників не лише високої шахової майстерності, але й хорошої фізичної підготовки. Шахісти по-різному підтримують свою фізичну форму. Одні бігають, інші плавають, а Борис Спаський грає в теніс.

На фото: екс-чемпіон світу Борис Спаський на тенісному корті в Сан-Хуані.

Фото АПН.

НА північно-східній околиці Токіо лежить великий район, де в давніх часів туляться сотні маленьких майстерень, дешеві ресторани і закусоці у традиційному японському стилі, кінотеатри і храми. Це Асакуса. Головний храм Асакуси вважають покровителем дрібних торговців і ремісників.

...Робочий полудень. Вулиця Асакуси майже безлюдна. Лише зрідка трапляються молоді люди, з паперовими пакетами. На них величезні ієрогліфами написані назви компаній, в якій вони служать. Це не кур'єри, а шось на зразок зв'язкових між великими конторами-роботодавцями і «мейкерами» (виконавцями) — маленькими приватними майстернями або бюро.

Вивіски лавок з назвами продукції, що випускається, і прізвиськом господаря яскравіють по обидва боки вулиці, надаючи Асакусі особливого колориту. Якщо вивіски прибрати, картина стане нудною: одно — двоповерхові сірі залізобетонні коробочки, які тісно туляться одна до однієї. Вночі вони перетворюються на скриньки, вдень частина виробництва висить на вулиці: у будиночку не повернутись. Головна умова існування дрібних підприємств — швидкий оборот капіталу. А не залежить від їх зв'язків з головним підприємством.

У СВІТІ «СЕРЕДНІХ ЯПОНЦІВ»

Сьогоднішня Асакуса носить усі ознаки інфляції, що прازیла Японію. Все частіше трапляються зачинені зранку лавки: великі підприємства припиняють ділові зв'язки з мейкерами. Інша обставина — різке зростання цін на сировину і товари першої необхідності. Лише у грудні було зареєстровано 117 банкрутств дрібних і середніх підприємств. Це на 40,5 процента більше, ніж у 1972 році. Офіційне державне агентство, що опублікувало ці дані, вважає, що, якщо інфляція затягнеться, число банкрутств різко збільшиться.

Проблема дрібних підприємств — питання першої важливості для Японії. Незалежно від стану економіки у даний період. Вони складають близько 60 процентів усіх підприємств країни. Їх господарі називають «середніми промисловцями», «спорою народного капіталізму». Але в цюдених турботах про хліб вони ніяк не відчувають себе господарями країни. Проблема дрібних підприємств цікавить особливі державні заклади, спеціальні відділи політичних партій і піднімають на всіх виборчих кампаніях.

Б. СМІРНОВ,
(АПН).

Токіо.

МІСЯЧНИК ОБОРОННО- МАСОВОЇ РОБОТИ

БЕЗ ПАУЗ

Перед тим, як скласти план заходів на період місячника оборонно-масової роботи, районний комітет ДТСААФ провів семінар суддів, інструкторів з технічних видів спорту. Урочисто пройшло відкриття місячника, на якому були активісти з усіх сіл району.

Нині в первинних організаціях оборонного товариства неабияке поживлення. Тут значно поліпшилась технічна база. Для послуг сільських дтсаафівців — 27 радіостанцій, 17 човнів, 38 мотоциклів, досталь зброї. Це дало змогу домогтись вищих результатів в підготовці спеціалістів у клубах ДТСААФ, на пунктах початкової підготовки. Є в нас на кого рівнятись. Наприклад, в колгоспі імені Калініна ведеться широка лекційна пропаганда, диспризники складають нормативи комплексу ГПО з кульової стрільби. В Новоукраїнській СШ № 6 за традицією в дні місячника проводяться зустрічі з ветеранами війни.

І. ЗАНІЗДРА,
голова Новоукраїнського районного комітету ДТСААФ.

В райкомі

ЗІБРАЛИСЬ у визначений час: дтсаафівці, комсомольські активісти, спортсмени. Секретар райкому ЛКСМУ Катерина Завада радилась з ними, як краще провести всі заходи за програмою місячника оборонно-масової роботи. Члени лекторської групи отримували завдання: виступити перед юнаками і дівчатами з лекціями «В. І. Ленін і створення Збройних Сил СРСР». В районному Будинку культури і сільських клубах вирішили влаштувати вечори запитань і відповідей «Закон СРСР про загальний військовий обов'язок», молодіжний педчир «Готовий до захисту Батьківщини».

— Ви маєте організувати ленінські читання, уроки мужності, військово-спортивні ігри «Орля» і «Зірниця», зустрічі ветеранів війни з червоними слідопитами, — наказувала К. Завада представникам комсомольських організацій шкіл.

А те комсомольські активісти і дтсаафівці планують провести змагання з військово-технічних видів спорту, тижні ГПО, в дні місячника комсомольці та молодь візьмуть участь у будівництві спортивних споруд.

Роз'яснення трудящим і молоді ленінських заповітів про захист соціалістичної Вітчизни, рішення XXIV з'їзду КПРС, внутрішньої та зовнішньої політики партії і Радянського уряду, діяльність Політбюро ЦК КПРС та особисто Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, націлені на забезпечення міцного миру і надійної безпеки Батьківщини — ось основний ідейно-політичний зміст всіх заходів, які плануються в районі на період місячника.

В колгоспі

СУБОТНЬОГО дня на вулицях Красносілля ми зустріли учнів місцевої школи, які йшли до пам'ятника воїнам-визволителям. Хлопчики і дівчатка поспішали навести там зразковий порядок. А червоні слідопити, готуючись до ве-

ПОЧЕРК— РОБОЧИЙ

чора бойової слави, вирішили ще раз зустрітись з героями-земляками.

— Не личить нам відставати від піонерів, — з легким жартом мовив голова комітету ДТСААФ колгоспу «Росія» Іван Петрушенко, розглядаючи план роботи первинної організації оборонного товариства на період місячника.

Він уже встиг побувати в усіх бригадах, на тваринницьких фермах. Разом з секретарем комсомольської організації Миколою Черниченком оформив там стенд, куточки бойової слави, провів бесіди на військово-патріотичні теми, склав список трудівників колгоспу, які ще не виконали всіх нормативів комплексу ГПО. І в краєзнавчому музеї села з'явилися нові стенди — «В. І. Ленін про захист соціалістичної Вітчизни», «Службу несуть наші земляки», «Герої Великої Вітчизняної війни».

З кожним днем стає багатшою база пункту початкової військової підготовки. Правління колгоспу, яке очолює Герой Соціалістичної Праці І. Є. Адошнін, виділило кошти для придбання технічного приладдя, зброї. Іван Петрушенко з своїми активістами обладнав автомотоклас, стрілецький тир. І ось вже близько 40 трудівників села отримали посвідчення мотоциклістів, шоферів-любителів. Здебільшого це — диспризона молодь, майбутні воїни, які відвідують технічні гуртки. І в минулому році вся група призвників з Красносілля приїхала в райвійськкомат з рапортом:

— Виконали нормативи комплексу ГПО, маємо технічну спеціальність.

Іван Павлович переконаний: іще 27 його вихованців стануть зразковими воїнами. Он уже прийшли листи з військових частин. Командири

дякують батькам, комітетові ДТСААФ, розповідаючи про Станіслава Цишевського, Григорія Башняка, які стали відмінниками бойової і політичної підготовки. Вони — спортсмени-розрядники, класні спеціалісти. І в цьому чимала заслуга Івана Петрушенка, який вчив майбутніх воїнів мужності і вміння володіти зброєю, дбав про підвищення їх фізичного та ідейного гартуру.

«Провести змагання з спортивного багатоборства за комплексом ГПО, залучити до участі в них усіх 335 членів ДТСААФ... Організувати змагання між бригадними організаціями з кульової стрільби... Провести поєдинки з фігурного водіння мотоцикла...»

Це лише окремі накреслення голови комітету первинної організації ДТСААФ. В проведенні спортивних змагань помічниками Івана Павловича стали дтсаафівці-розрядники, громадські інструктори. Вони очолюють групи майбутніх значківців ГПО, тренують юнаків у стрілецькому тирі, передають свій досвід автомобілістам.

А в Паладі культури, в школі — вечори бойової слави. До юнаків і дівчат прийшли щойно демобілізовані воїни, учасники Великої Вітчизняної війни, ветерани, які вивозили Кіровоградську від німецько-фашистських загарбників. Г. Барановський, В. Ярвний, інші воїни-ветерани згадали героїчні подвиги своїх бойових побратимів, а вчорашні сержанти і старшини розповіли про сьогоднішні Радянських Збройних Сил.

В РАЙКОМ ДТСААФ, райком ЛКСМУ надходили рапорти з первинних організацій оборонного товариства про перші спортивні поєдинки за розкладом місячника. А звіди раділи:

— Треба провести турнір на призи героїв-земляків за програмою «Юний стрілець», влаштувати зустріч з Героєм Радянського Союзу І. Х. Календюком, готуйтесь до важкого походу «Шляхами слави батьків»...

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара»,
Олександрівський район

ПЕРШИМИ почали дтсаафівці, які вийшли на вогневий рубіж, щоб визначити абсолютного чемпіона міста з кульової стрільби. За право участі у фінальних поєдинках боролись близько 300 юнаків та дівчат. І ось тринадцять найсильніших ще раз випробували свою майстерність. Представник первинної організації ДТСААФ музичної школи

СТАРТ

ЗА

СТАРТОМ

Олексій Козлов у вправі МВ-8 набрав 290 очок. Успішно він виступав у вправі МВ-4, влучно стріляв з пістолета. Як підсумок, найкращий показник — триох вправах, отже — О. Козлов став абсолютним чемпіоном міста серед чоловіків. Серед жінок найкраще виступав на цих змаганнях Г. Батракіна (колектив фізкультури «Чайка»).

Цікавими були змагання з радіоспорту. Тут успіху домогся інструктор Світловської дитячої флотилії С. Коваленко. Він виконав нормативи першого спортивного розряду. Серед призерів — вихованці станції юних техніків А. Фелоненко та С. Мітін.

На черзі — нові спортивні поєдинки за програмою місячника оборонно-масової роботи. Міський комітет ДТСААФ планує провести змагання з кульової стрільби серед вихованців шкіл, потім серед дтсаафівців підприємств і колгоспів району.

А. ШАМАЛО,
працівник редакції газети «Наддніпрянська правда»,
М. Світловський.

НА ФОТО: НА ВОГНЕВОМУ РУБЕЖІ ЧЕМПІОН КОЛЛЕКТИВУ ФІЗКУЛЬТУРИ «ЧАЙКА» Г. ЯВОРИНСЬКИЙ, МЕДСЕСТРА МІСЬКОЇ ЛІКАРНІ Р. РАДЧЕНКО, СУДДІ ЗМАГАНЬ К. ЄФІМОВ, ВЧИТЕЛЬ МУЗИЧНОЇ ШКОЛИ О. КОЗЛОВ.

Фото автора.

Спорт

М'ЯЧ — НАД СІТКОЮ

Чотири дні в залі спортивного клубу «Зірка» тривали змагання з волейболу серед чоловічих команд колективів фізкультури першої групи обласного центру. Результати їх входять у залік спартакіади ДСТ «Авангард», присвяче-

ної VI Спартакіади народів Радянського Союзу.

Без поразок зіграли у підгрупах спортсмени технікумів — будівельного та сільськогосподарського машинобудування. Вони й зустрілися у фіналі. Загальний рахунок матчу — 3:2 на користь будівельників.

В. ТВЕРДОСТУП.

За шаховою дошкою

Майже місяць дванадцять команд цехів і відділів вели боротьбу за першість з шахів, результати якої входять у залік ювілейної спартакіади кіровоградського заводу «Червона зірка», присвяченої сторіччю підприємства. До останнього туру серед колективів фізкульту-

ри другої групи претендентів на перемогу було троє. Це — представники цехів — ремонтно-механічного, механізації та верстатобудування і відділу технічного контролю.

Добре провели заключну частину турніру шахісти ремонтно-механічного цеху. Вони стали чемпіонами спартакіади.

В. ШАБАЛІН.

П'ятниця

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Інформаційна програма. До візиту тов. Л. І. Брежнєва на Кубу. (М). 12.35 — Телеві-

(К). 12.50 — Виступ художньої агітбригади Панічно-Кримського каналу. (Сімферополь). 15.25 — Кольорове телебачення. Документальний фільм. (М). 15.35 — В ефірі — «Молодість». (М). 16.30 — Шахова школа. (М). 17.30 — Для школярів. «Подарунки друзям». (М). 18.00 — «День за днем». Інформаційний випуск. (Кіровоград). 19.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Якби я був...» (М). 19.25 — «Працювати завтра краще, ніж сьогодні». (М). 19.35 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного художнього фільму «Пригоди Мігера у

відпустці». (М). 19.45 — Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). До візиту тов. Л. І. Брежнєва на Кубу. (М). 22.00 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат Європи з фігурного катання. Спортивні танці. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 0.35 — Новини. (М). 0.45 — Для школярів. Телестудія «Орляк». (М). 10.30 — Концерт класичної музики. (М). 11.00 — Інформаційна програма. До візиту тов. Л. І. Брежнєва на

Кубу. (М). 15.35 — «Турнір старшокласників». (Дніпропетровськ). 16.55 — «На головних напрямках п'ятниці». (Донецьк). 17.20 — Для дітей. «Сонечко». (Одеса). 17.50 — «Звернення партії — програма дій». (К). 18.00 — Фільм-концерт. «Заліди з пісню». (К). 18.30 — Реклама. Оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Співає засаженна артистка УРСР В. Дорошенко. (Харків). 20.15 — «Телевізійна школа механізатора». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». До візиту Л. І. Брежнєва на Кубу. (М). По закінченні — вечірні новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.